

Pesti Központi Kerületi Bíróság
1055 Budapest, Markó utca 25.
útján
Magyarország Alkotmánybírósága
részére

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG TAJÉKOZTATÓ IRODA	
ÜGYSZÁM	
KÉZÍRÓIRATON	
FELVÉTEL MÓDJA	POSTÁN / E-MAILLEN / GYŰJTŐLADÁSA / SZEMÉLYESEN / FAXON
ÉRK.: 2016 -02- 12	
PÉLDÁNY: 1	FELZET: 1
MELLÉKLET: 4	KÖZTÜK: 10
ÜGYSZÁM:	
ÍRÓIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ahálított [redacted] (lakcím: [redacted] utca [redacted] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 27.§ alapján, a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy **állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 73.Pf.637.257/2015/4-I. számú, II. fokú jogerős ítélet alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.**

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése és a per adatai:

Fővárosi Törvényszék, mint II. fokú bíróság, ítélet száma: 73.Pf.637.257/2015/4-I.

Peradatok:

Felperes: [redacted]

Alperes: [redacted] Zrt.,

Per tárgya: biztosítási kártérítés

I. fokú bíróság: Pesti Központi Kerületi Bíróság, ítélet száma: 8.P.50.788/2015/5.

2. Határidő-számításhoz szükséges adatok:

Indítványozó a kifogásolt II. fokú ítéletet 2015. 12. 21-én vette át, így jelen beadványa 60 napon belüli, mely megfelel az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 30.§ (1) bekezdés előírásának. Ezen tény bizonyítására benyújtja az I. fokú bíróság (PKKB) levélküldeményének azon borítékát, mely a II. fokú ítéletet tartalmazta. Ennek feladási dátuma jól láthatóan 2015.12.17. napja. Az átvétel napja pedig 2015. 12. 21. napja.

3. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Az ügyben a Pp. alapján a kifogásolt II. fokú bírósági ítélettel szemben nem kezdeményezhető rendes jogorvoslati lehetőség.

8 / 4 1 1

4. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Indítványozó nyilatkozik arról, hogy az ügyben felülvizsgálati kérelem, illetve perújítási eljárás nincs folyamatban.

5. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, melyet az Alaptörvény XXVIII. cikke biztosít.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

6. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

Indítványozó (██████████ felperes) a tulajdonát képező Audi típusú személyautó okán vétkes károsultja volt egy olyan balesetnek, melyben a károkozó autóját a perbeli Alperes (██████████ Zrt.) biztosította kötelező felelősségbiztosítási szerződéssel.

A biztosító a károkozás tényét és kártérítési kötelezettségét elismerte, a jogvita a fizetendő kártérítés összegéről alakult ki.

Alperes a „kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról” szóló 2009. évi LXII. törvény 32/A.§ (1) bekezdésében számára előírt előzetes költségkalkulációt elkészítette, ám az abban szereplő kártérítési összeget Indítványozó annak feltűnően alacsony értékére tekintettel vitatta.

A tényleges kárösszeg ellenbizonyítására Indítványozó – még a per megindítása előtt - beszerezte az autótípusára (██████████) a fővárosban és országosan kizárólagos gyári javítási licenccel rendelkező autójavítótól a tényleges javítási költséget tartalmazó árajánlatot. A gyári licenc kizárólagosságának tényét a biztosító a perben nem vitatta.

Indítványozó és a Biztosító közötti levelezés alapján a bíróság számára is megállapítható volt, hogy az összegszerűségről szóló vita kizárólag a javítás során alkalmazott munkadíjak különbözőségéből adódott. A biztosító 4.000.- Ft/óra, míg a szakszerviz 12.100.- Ft/óra (lakatos), illetve 13.400.- Ft/óra (fényező) munkadíjjal kalkulált.

A biztosító az általa kalkulált alacsonyabb összeget – a jogszabályi határidőt jelentősen túllépve -, fizette ki Indítványozó felé. Továbbá írásban kinyilvánította, hogy a szakszerviz által megadott munkadíjjal számított magasabb kárösszeget csak a javítás elvégzése után hajlandó kifizetni, de akkor maradéktalanul.

Indítványozó álláspontja szerint a biztosító e nyilatkozata ellentétes volt a jogszabályi előírásokkal, így a különbözeti összeg érvényesítése tárgyában biztosítási kártérítés tárgyú pert indított 2015.03.03-án a biztosítóval szemben. Ebben Indítványozó hivatkozott arra, hogy a biztosítónak ezen eltérő értékeket elismerő kettős (javított, vagy javítás nélküli) árazása jogellenes, mivel akkor az egyik érték nyilvánvalóan valótlán adatokon alapul. A perben a biztosító – előzetes nyilatkozatának ellentmondva - már vitatta a károsult követelés szakszervizi összegét arra hivatkozva, a károsult által benyújtott árajánlat nem a szakmában szokásos óradíjakat tartalmazza. Saját árazási elveiről a biztosító a perben kérdésre sem volt hajlandó nyilatkozni.

Az I. fokú bíróság a bizonyítási terhet úgy osztotta ki (mellyel a II. fokú bíróság is egyetértett), hogy a munkadíjak szokásosságának bizonyítása (a per egyetlen eldöntendő kérdése) Indítványozót terhelte azzal, hogy azt kizárólag szakértői bizonyítással tudja bizonyítani.

Indítványozó e bizonyítás kiosztás jogszerűségét alkotmányossági okokból vitatta.

Álláspontja szerint az előzetes kárszámítás tekintetében konkrét törvényi kötelezés áll fent a biztosítóra vonatkozóan. Ebből következően törvényi elvárás, hogy ezen előzetes kalkuláció megfeleljen a jogszerűség követelményének, azaz abban tényszerű és valós adatokat köteles a biztosító alkalmazni.

Ebből következően az erkölcsös és igazságosságos társadalom elveinek alkotmányos elvárása alapján elsődlegesen a biztosítónak, mint törvény által nevesített kötelezettnek kell bizonyítania, hogy jogszerűen járt el a károsulttal szemben.

Indítványozó álláspontja szerint – amennyiben a bizonyítási kiosztás esetleg alkotmányos lenne, úgy - a bírósági eljárásban a bizonyítási lehetőség (szakértői kizárólagosság) korlátozása vált alkotmányosértővé, mivel annak következtében a vétlen károsult oldalán beálló indokolatlan idő és pénzpazarlási következménye ellentétes a jogszabály-értelmezés igazságosságot és gazdaságosságot elsődleges elvként definiáló, a bíróságokra is kötelező alkotmányos elvével.

Amennyiben ugyanis a szakértőn kívül van más lehetőség is a valóság bizonyítására, úgy az elől a bizonyításra kötelezett felet nem lehet elzárni. Indítványozó pedig már keresetében jelezte a bíróság felé, hogy az által végzett piacfelmérés szerint a biztosító részéről használt munkadíjértékek nem fellelnek meg a tisztességesen adózó vállalkozók által ténylegesen alkalmazott áraknak.

Így Indítványozó azzal, hogy keresetével együtt benyújtotta az adott típusú személygépkocsi javítására országos szinten gyári licenccel egyedül rendelkező, azaz monopolhelyzetben lévő szerviz javítási ajánlatát, eleget tett általános bizonyítási kötelezettségének. Ezen tény figyelmen kívül hagyásával - figyelemmel az új Ptk. 6:522.§ (2) bekezdése szerinti kárszámítási elvre - a bíróság indokolatlan idő és pénzpazarlást idézett elő az Indítványozóra terhelt szakértői kirendelés költségével és a szakértői jelentés közismerten hosszú elkészülési idejével. Ezzel pedig gazdasági hátrányba hozta Indítványozót.

Mivel Indítványozó a fenti indokok alapján nem tartotta szükségesnek indítványozni szakértői kirendelését, így mind az I. fokú, mint a II. fokú bíróság bizonyítottság hiányában elutasította keresetét. Indítványozó szerint ezzel alkotmányos jogát sértették meg.

A bírósági eljárás és az ítélet sértette az Alaptörvény R) cikkét és 28. cikkét. Ezen jogellenességével pedig az eljárás és az ítélet megsértette Indítványozó tisztességes bírói eljáráshoz való alkotmányos jogát (XXVIII. cikk).

Magyarország Alaptörvényének megsértett, vagy figyelmen kívül hagyott rendelkezései:

R) cikk

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

28. cikk:

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak

Az alaptörvény R) cikk előírását megsértve figyelmen kívül hagyott, illetve a 28. cikkében leírtakkal ellentétesen alkalmazott jogszabályok:

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 164.§ (1) bekezdés:

A per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény 32.§ (1) bekezdés:

A biztosító a kártérítési követelések jogosságát a biztosított felelősségre vonatkozó nyilatkozatában foglaltak és a rendelkezésre álló tények és adatok összevetése alapján, a biztosított kártérítési felelősségéhez mérten köteles megállapítani.

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény 32/A.§ (1) bekezdés:

Gépjármű károsodása esetén a biztosító előzetes kalkulációt készít az általa téríthető helyreállítási költségek és kiadások nettó, illetve bruttó összegéről, illetve – amennyiben az értékcsökkenés fizetésének feltétele fennáll – az értékcsökkenés mértékének megfelelő összegről, és erről tájékoztatja a károsultat.

4. Indokolás arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Magyarország Alaptörvényének 28. cikke a következőket mondja ki:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Indítványozó álláspontja szerint ezen alaptörvényi szöveg és tartalom a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló törvény célját és a polgári perrendtartás előírásait a következő értelmezésbe helyezi.

A helyreállítási költségek meghatározása tárgyában „a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról” szóló 2009. évi LXII. törvény 32/A.§ (1) bekezdése, mint ágazati jogszabály konkrét törvényi kötelezettséget rótt a biztosítóra. Egy úgynevezett előzetes kalkuláció készítésének kötelezettsége formájában. Az így kalkulált összeg nettó (ÁFA nélküli) összegét – mint kárösszeget - akkor is ki kell fizetnie a biztosítónak, ha a gépjárművet nem állítják vissza az eredeti állapotába.

Ezen előzetes kalkuláció figyelemmel a 32.§ (1) bekezdésére, nyilvánvalóan nem nélkülözheti a tényszerűség, a megalapozottság és a valóságos adatok használatának követelményeit. Vagyis jogszerűen kell összeállítani. Erre a biztosítóknak sok éves, évtizedes tapasztaltuk alapján – saját adatbázisaik használatával - meg is van minden eszközük és lehetőségük. Ebből következően a biztosítónak törvényi kötelezettsége, hogy előkalkulációjában ténylegesen a „piacon szokásos munkadíjakat” alkalmazza. Így ennek elmaradása a károsultak megfélemlítését jelenti, ami egyértelműen jogsértő, többek között jó-erkölcsbe ütköző magatartás.

Az Alaptörvény 28. cikkének előírása többek között, hogy a jogszabályokat azok céljával összhangban kell alkalmazni. Ezért vizsgálendő „a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról” szóló 2009. évi LXII. törvény, illetve a vonatkozó rendelkezés célja.

E törvényi rendelkezés célja nyilvánvalóan az, hogy a biztosítók ne élhessenek vissza erő-, és információfölényükkel, vagyis a fogyasztók ne legyenek hátrányban a biztosítókkal szemben. Ebből következően az előzetes kárszámítási kötelezettséget előíró jogszabályhely fogyasztóvédelmi rendelkezésként értelmezendő.

Mit jelent e törvény cél alapján a közjó fogalma? A közjó általános értelemben többek között nyilvánvalóan az igazságosságot, az igazságosság érvényesülésének elvárását jelenti.

Vagy ahogyan azt Trócsányi László igazságügyi miniszter a tizenkettedik magyar jogászgyűlésen 2014. szeptember 18-án Balatonalmádiban megfogalmazta: „A bírák munkáját is meghatározza az új közjogi környezet. ... Lámpás ez azon az úton, amely a jogszolgáltatás felől az igazságszolgáltatás felé vezet.”

Egy jogbiztonságot igénylő állampolgár számára talán ez az, ami a legfontosabb, hogy bírói ítékezésbe az új alaptörvény kötelező jelleggel behozta végre a jogosan elvárt igazságosság fogalmát.

Indítványozó álláspontja szerint, a vitatott bírósági eljárásra vonatkoztatva ezen igazságossági alaptörvényi elv azt jelenti, hogy a kár megtérülésének egy vétlen károsult oldalán a lehető legegyszerűbben és leggyorsabban és legolcsóbban kell tudnia bekövetkeznie.

A Pp. 164.§ (1) bekezdése ezen alkotmányos elvárás érvényesülését elvben lehetővé is teszi, amikor azt mondja ki, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

Indítványozó álláspontja szerint a Pp. e rendelkezésének használatakor az igazságosság alkotmányos elvárása csak úgy tud teljesülni, hogy a bíróság először azt vizsgálja, hogy a vonatkozó törvények a peres felek közül kire rónak elsődlegesen kötelezettséget és Ő azt betartotta-e.

Mindebből következően az Alaptörvény 28. cikkében lefektetett alkotmányos követelmény azt várja el a bíróságtól, hogy egy kártérítési perben elsődlegesen arra kell a bizonyítást kírónia, akire nézve törvényi kötelezés áll fent, hogy Ő a vétlen másik féllel szemben betartotta-e a rá rótt jogszabályi kötelezést.

Ebből következően, tekintettel a biztosítókra rótt ágazati törvényi kötelezettség miatt, a perben a bíróságnak elsődlegesen a biztosítót kellett volna felhívnia bizonyításra, hogy előkalkulációja megfelel-e a törvényesség kritériumának, azaz számításban ténylegesen a szokásos piaci árakat alkalmazta-e. A jogosultnak pedig ez után van joga ezt esetleg mégis megdönteni.

Indítványozó álláspontja szerint csak e bizonyítási kiosztási rend felel meg az igazságosság és a gazdaságosság érvényesüléseként előírt alkotmányos elvnek.

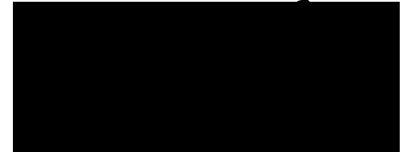
Az Alaptörvény R) cikke nyilvánvalóan azt jelenti, hogy mindenkinek, így a személyeknek, szervezeteknek, gazdasági társaságoknak, hivataloknak és bíróságoknak is mindenben az Alaptörvény és a jogszabályok szerint kell eljárniuk. Amennyiben ezt nem így teszik, úgy megsértik ezen Alaptörvényi rendelkezést.

Jelen ügyben, mivel a bíróság megsértette az Alaptörvény 28. cikkét, így következményként megsértette az Alaptörvény R) cikkét is.

Mivel a II. fokú bíróság fellebbezési eljárásában és azt lezáró ítéletében a Pp. 164.§ (1) bekezdésének alkalmazásakor figyelmen kívül hagyta, így megsértette az Alaptörvény 28. cikkében lefektetett, az igazságszolgáltatásra háruló közjót és igazságosságot szolgáló alkotmányos elvárást, így megsértette az Alaptörvény R) cikkét is. Ezek következtében a keresetet elutasító ítélettel sérült az Alaptörvény XXVIII. cikkében Indítványozó számára is biztosított tisztességes, azaz mindenben az Alaptörvény és a jogszabályok betartásával lefolytatandó bírósági eljáráshoz való alkotmányos joga.

Budapest, 2016. február 8.

Tisztelettel:

~~Indítványozó~~

Melléletek:

- 8.P.50.788/2015/5. számú I. fokú ítélet
- 73.Pf.637.257/2015/4-I. számú II. fokú ítélet
- II. fokú ítéletet tartalmazó boríték másolata
- Adatkezelési nyilatkozat